

en Lovgivning, der gennem Aarene nærmest er blevet ført paa bedste Beskub. Derfor forekommer det mig, at man ikke just kan tale om Principper her. Det er lige saa vanskeligt, som det maaske kan blive at finde Principper i de Radikales Politik overhovedet i de Aar, den er ført fra Regeringsbænken.

Hr. Niels Frederiksen var meget haard ved det Forslag, jeg her har forelagt. Jeg maa sige, at deri skuffede han mig ikke. Jeg havde egentlig ventet det. Jeg havde ikke dristet mig til at haabe, at jeg skulde finde Anerkendelse fra den Kant. Jeg tror ikke, der findes noget Menneske udenfor det radikale Parti og Socialdemokratiet, der er i Stand til at opstille et Forslag, der kan finde Naade for Hr. Niels Frederiksens Øjne. Derfor var det givet, at jeg maatte renoncere paa Anerkendelse fra hans Side. Han sagde, at han havde stillet store Forventninger, thi han havde hørt, at denne Lov skulde give billigt Brød, højere Kornpriser og endda mindre Udgifter for Statskassen; det havde fyldt ham med en saadan Forundring, at noget saadant kunde tænkes, at han havde været meget spændt paa at se Løven. Jeg har nu ikke sagt, at Løven netop skulde indeholde de Ting, men jeg erkender, at jeg under Lovens Udarbejdelse har stræbt efter det, der her er nævnt. Jeg tror ogsaa, det kan siges, at den giver højere Kornpriser. Den giver 43—44 Kr. mod 30 Kr. sidste Aar, og Majsnoteringen var, som jeg sagde før, 34 Kr., da denne Pris blev sat, den er nu vel 36—37 Kr. Om den finansielle Oversigt, jeg har talt om, og med Hensyn til hvilken jeg har sagt, at den hviler paa det og det Grundlag, kan man sige, hvad man vil, men der er ingen Tvivl om, at hvis Rigsdagen vil vedtage dette Forslag, vil denne Lov blive billigere for Statskassen end de 61 Mill. Kr., som den sidste Kornlov kostede, til Trods for, at Nedsættelsen i Kornprisen kun var 42 Mill. Kr., medens dette Forslag byder paa en Nedsættelse af 62 Mill. Kr. og kun anslaaer Udgiften til 19,4 Mill. Kr. Nu kan de Herrer saa lægge til saa meget eller saa lidt, som de anser for usikkert af de 50 Mill. Kr.; de vil dog ikke komme op paa de Beløb, der var Tale om ved Kornloven i Fjor. Der var forskellige andre Ting, jeg gerne vilde nævne, men jeg tør ikke opholde Tinget med Enkeltheder; dem kan der maaske senere blive Lejlighed til at drøfte.

Jeg skal nu til sidst vende mig til Ordføreren for det konservative Folke-

parti, Hr. Sporon-Fiedler. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at Hvede og Rug ikke burde betales med samme Pris, Hvedeproduktionen var meget kostbar, Hveden dyrkedes paa den svære Jord o. s. v. Jeg tror ikke, Betragtningen er rigtig. Rugen har det lille Foldudbytte, og med Arbejdslønnens Stigning er det muligt, at det netop mærkes stærkest paa de store Arealer. Dertil kommer Ulemperne ved, at den tvungne Afleveringspligt absolut er størst i de Egne, hvor de dyrker Rug. Derfor tror jeg ikke, Hr. Sporon-Fiedler har Ret i, at vi nu skal forlade Systemet fra de senere Aar, at tage den samme Pris, og gaa over til den forskellige Pris. Hr. Sporon-Fiedlers Bemærkninger om den hollandske Vægt skal jeg af Hensyn til Tiden ikke opholde mig ved. Hans Bemærkninger om, at der skulde gives højere Opbevaringspræmie, mener jeg fortjener Overvejelse, idet 1 Kr. i Virkeligheden er en lille Opbevaringspræmie. Jeg har sagt, af hvilken Grund den ikke foreslaas større, men det er en Ting, der kan tages op til Drøftelse i Udvalget. Hr. Sporon-Fiedler udtalte endvidere, at det havde været ønskeligt, om Brødkornets Fremskaffelse havde været indeholdt i en Kornlov, men Brødprisen Nedsættelse i en særlig Dyrstidsforanstaltningslov. Jeg skal ikke modsiges det ærede Medlem i saa Henseende, men saa længe vi paa Grund af Omstændighederne maa anse det for nødvendigt at opretholde et System, hvorved Staten overtager Kornet, forekommer det mig naturligt, at begge Dele samles i samme Lov, men jeg haaber, at Forholdene maa ligge saaledes, at om vi ikke helt kan afvikle til næste Aar, det da alene bliver en Dyrstidslov, der bliver Tale om.

Hr. Sporon-Fiedler var inde paa det finansielle og udtalte der nogle Betragtninger, som jeg til sidst skal sige et Par Ord om. Hr. Sporon-Fiedler var ogsaa utilfreds med den foretagne Opstilling og havde den Opfattelse, at den vilde ikke give os Indtægt. Det kan der diskuteres om, men jeg har stillet det op saaledes, at enhver kan drage de Slutninger, han ønsker; jeg har opstillet, hvad der foreligger. Men naar Hr. Sporon-Fiedler samlede sit Syn i følgende: Brødprisen skal holdes nede, den maa højst stige ca. 5 Øre pr. kg Rug, men Kornprisen skal sættes højere, den er for lav, man maa ikke tage de og de Indtægter, som for øvrigt er meget usikre; hvis der bliver nogen Indtægt ved Eksport af Hvede og Rug, skal Landbruget have den, bliver der Indtægt ved Eksport af Vaar-